

Adam Rząsa, *Józef Galant (1910–2003)*, „Biuletyn Informacyjny TPN” 2004, nr 8, s. 67-68

Józef Galant (1910–2003)

Józef Galant przyszedł na świat 15 marca 1910 r. we Lwowie. Jego ojciec zginął na początku I wojny światowej, pozostał więc na wychowaniu matki – pracownicy fizycznej. Od klasy V szkoły podstawowej dorabiał na życie korepetycjami. W 1931 r. ukończył Seminarium Nauczycielskie we Lwowie i od 1 września rozpoczął pracę pedagogiczną we wsi ukraińskiej Ułyczno, w powiecie drohobyckim. W 1935 r. został przeniesiony do jednoklasowej szkoły podstawowej w Neudorfie k. Drohobycza, gdzie pracował do wybuchu II wojny światowej. W latach 1935–1938 studiował zaocznie, kończąc we Lwowie Wyższy Kurs Nauczycielski w specjalności matematyka i śpiew. Od 1 października 1939 r. kontynuował pracę w wyżej wymienionej szkole pod okupacją radziecką, następnie pod okupacją niemiecką w polskiej szkole w Lipowcu k. Drohobycza. W 1943 r. wstąpił do Armii Krajowej. Po odejściu Niemców i ponownym przyjsciu Armii Czerwonej w lipcu 1944 r. nie ujawnił się i rozpoczął pracę w charakterze księgowego w fabryce cegły w Drohobyczu.

25 marca 1945 r. aresztowany przez NKWD, do września przebywał w więzieniu. W tym samym miesiącu bez wyroku sądowego został wywieziony do kopalni węgla w Workucie (Republika Komi, na północ od Uralu). Pracował jako robotnik, poddawany wielokrotnym przesłuchaniom. We wrześniu 1946 r. został zwolniony i w listopadzie wrócił do Polski. Swoją działalność po zakończeniu wojny rozwijał w czterech

kierunkach: praca zawodowa, kształcenie i samokształcenie, praca naukowa, publicystyczna i społeczna. Od 1 stycznia 1947 r. był nauczycielem i kierownikiem Szkoły Podstawowej nr 4 i 5 w Przemyślu. Od 1 lipca 1950 r. do 31 sierpnia 1951 r. był podinspektorem szkolnym, a następnie kierownikiem Wydziału Oświaty w Przemyślu. W okresie od 1 września 1951 r. do 31 sierpnia 1959 r. pełnił funkcję zastępcy, a potem dyrektora Liceum Pedagogicznego w Przemyślu. W latach 1959–1973 był dyrektorem Studium Nauczycielskiego w Przemyślu, a od 1 września 1973 r. do 31 sierpnia 1975 r. piastował funkcję dyrektora Centrum Doskonalenia Nauczycieli w Przemyślu. W dniu 1 września tegoż roku przeszedł na emeryturę; z zawodem się jednak nie rozstał, gdyż podejmował pracę, na godziny lub część etatu, jako nauczyciel akademicki w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Rzeszowie. Do 1991 r. prowadził seminaria magisterskie w zakresie nauczania początkowego. Pod jego kierunkiem studenci napisali ponad 100 prac magisterskich.

Józef Galant pracę samokształceniową podjął jeszcze przed wojną. W lipcu 1939 r. rozpoczął studia zaoczne w Instytucie Pedagogicznym w Warszawie, które ukończył w 1951 r. Dalej studiował zaocznie w Uniwersytecie Warszawskim, uzyskując w 1959 r. stopień magistra pedagogiki, a w 1967 r. stopień doktora nauk humanistycznych. Pracę naukową rozpoczął w 1952 r. Wyniki badań przedstawił w swoich pierwszych publikacjach: *Plan pracy zastępcy dyrektora Liceum Pedagogicznego i realizacja tego planu* (w: *Z doświadczeń dyrektora i zastępcy dyrektora szkoły*, Warszawa 1954) oraz *Jak przez hospitację lekcji walczyć o wyniki nauczania* (w: *Z problematyki zakładów*

kształcenia nauczycieli, Warszawa 1965). Przed uzyskaniem stopnia doktora jego zainteresowania badawcze i naukowe koncentrowały się głównie wokół ogólnych zagadnień dydaktycznych i wychowawczych, a od roku 1967 ze szczególnym uwzględnieniem nauczania problemowego i pracy wychowawczej. We wszystkich książkach (napisał ich 8) zajmował się problematyką edukacji wczesnoszkolnej.

Oprócz pracy pedagogicznej, badawczej i naukowej sporo czasu poświęcał działalności społecznej. Od października 1931 r. był członkiem Związku Nauczycielstwa Polskiego, który w jego życiu i pracy zawodowej odegrał znaczną rolę. W maju 1939 r. jako delegat oddziału Powiatowego ZNP w Drohobyczu uczestniczył w Kongresie Pedagogicznym w Warszawie. Był aktywnym uczestnikiem różnych konferencji organizowanych przez związek, między innymi 4-tygodniowego kursu koleżeńskigo w Skolem w 1938 r. W latach 1951–1954 był członkiem Zarządu Oddziału ZNP w Przemyślu, a w latach 1955–1957 jego prezesem. Od 1960 do 1970 r. przez okres kilku lat był przewodniczącym Sekcji Kształcenia Nauczycieli przy Zarządzie Okręgu ZNP w Rzeszowie oraz członkiem Sekcji Kształcenia Nauczycieli przy ZG ZNP w Warszawie. Od 1956 r. był aktywnym członkiem Centralnego Koła Absolwentów Instytutów Pedagogicznych ZPN. Staraniem tego Koła ukazała się praca zbiorowa *Instytuty Pedagogiczne ZNP* pod redakcją Józefa Galanta. Wyżej wymieniony od 1956 r. był członkiem Towarzystwa Przyjaciół Nauk w Przemyślu. W pewnym okresie był wiceprezesem Towarzystwa oraz przewodniczącym Sekcji Pedagogiczno-Psychologicznej. W latach 1957–1964 w okresie dwóch kadencji był radnym Miejskiej Rady Narodo-

wej, a w latach 1975–1979 przewodniczącym Zarządu Wojewódzkiego Towarzystwa Wiedzy Powszechnej w Przemyślu. W latach 1982–1989 był prezesem Rady Wojewódzkiej Patriotycznego Ruchu Odrodzenia Narodowego. Oprócz kilku książek opublikował ponad 200 artykułów i wypowiedzi w czasopismach „Nowa Szkoła”, „Ruch Pedagogiczny”, „Wychowanie”, „Rodzina i Szkoła”, „Rocznik Przemyski”, „Rocznik Naukowo-Dydaktyczny WSP w Rzeszowie”, „Głos Nauczycielski” oraz w prasie.

Za długoletnią pracę zawodową, naukową, publicystyczną oraz społeczną odznaczony został między innymi Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, medalem Komisji Edukacji Narodowej, Złotą Odznaką ZNP oraz Orderem Sztandaru Pracy 11 klasy. Zmarł w dniu 8 kwietnia 2003 r.